

Sag T-28/02

First Data Corp. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — artikel 81 EF — Visa-kortsystemet — reglen om »ingen hvervning uden kortudstedelse« — negativattest — regel ophævet under sagens behandling — retlig interesse i søgsmålet — uforløst at træffe afgørelse i sagen«

Rettens kendelse (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2005 . . . . . II - 4122

Sammendrag af kendelse

- 1. Annullationsøgsmål — retlig interesse i søgsmålet — bortfald som følge af en begivenhed, som er indtruffet senere end sagsanlægget — uforløst at træffe afgørelse i sagen*

2. *Annulationsøgsmål — retlig interesse i søgsmålet — Kommissionens beslutning om tildeling af en negativattest i henhold til konkurrencereglerne — påstand om delvis annullation af en bestemmelse i den aftale, der var begunstiget af attesten — ophævelse af den pågældende bestemmelse under sagens behandling — ingen bestående og aktuel retlig interesse — retlig interesse i forhold til fremtidige og usikre hændelser — ikke omfattet (Art. 81, stk. 1, EF, 230 EF og 233 EF)*

1. Et annullationssøgsmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person, kan ifølge fast retspraksis kun admittes, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den pågældende retsakt annulleres. En sådan interesse forudsætter, at en annullation af den pågældende retsakt i sig selv kan have retsvirkninger eller — sagt med andre ord — at søgsmålet kan admittes, såfremt det med sit resultat kan tilføre sagsøgeren en fordel.

sagsøgeren bevarer den personlige interesse i annullation af den anfægtede beslutning.

(jf. præmis 34-38)

2. Sagsøgeren i en sag, hvor der er nedlagt påstand om annullation af en negativattest, der er givet af Kommissionen til tredjemand i henhold til artikel 2 i forordning nr. 17, har ikke længere en aktuel og sikker retlig interesse, når søgsmålet kun omfatter den nævnte attest, for så vidt som denne vedrører en bestemmelse i en aftale mellem virksomheder, og denne bestemmelse i mellemtiden er blevet ophævet af aftalens parter.

Betingelserne for at antage sagen til realitetsbehandling bedømmes i den forbindelse i forhold til det tidspunkt, hvor sagen blev anlagt. Af retsplejehensyn kan Retten dog af egen drift fastslå, at det ikke længere er fornødent at tage stilling til sagen i det tilfælde, hvor en sagsøger, som oprindeligt havde retlig interesse, senere har mistet enhver personlig interesse i annullationen af den anfægtede beslutning som følge af en begivenhed, der er indtruffet senere end sagsanlægget. For at en sagsøger kan fortsætte et annullationssøgsmål mod en beslutning, er det nemlig nødvendigt, at

En eventuel dom fra Retten om den annullation, der er nedlagt påstand om, ville nemlig ikke længere kunne medføre de konsekvenser, der er forudset i artikel 233 EF. Kommissionen ville således ikke kunne træffe en ny, anderledes afgørelse vedrørende en regel, der ikke længere findes.

Muligheden for, at der i fremtiden indføres en regel i aftalen, som ligner den, der er blevet ophævet, er ikke tilstrækkelig til, at sagsøgeren har en bestående og aktuel og ikke kun en tænkt retlig interesse i sit annullations-søgsmål.

Endelig er den annulation, der er nedlagt påstand om, ikke nødvendig for at danne grundlag for sagsøgerens eventuelle erstatningssøgsmål for de nationale retsinstanser mod parterne i aftalen. En negativattest er nemlig ikke bindende for de nationale retter, selv om den er en faktisk omstændighed, som de skal tage i betragtning. Attesten er udelukkende udtryk for, at Kommissionen efter de forhold, den har kendskab til, ikke finder grundlag for at skride ind. Attesten indeholder ingen endelig bedømmelse

og navnlig ikke en stillingtagen, idet Kommissionen er enekompetent hertil. Da artikel 81, stk. 1, EF har direkte virkning, kan private påberåbe sig den for nationale retter og støtte ret på den, og da sagens enkeltheder for disse muligvis foreligger anderledes oplyst, har de naturligvis pligt til — ud fra de omstændigheder, de har kendskab til — selv at danne sig en mening om, hvorvidt artikel 81, stk. 1, EF kan anvendes på bestemte aftaler. Under alle omstændigheder kan de nationale retter foretage en præjudiciel forelæggelse for Domstolen vedrørende gyldigheden af negativattesten, således at sagsøgeren ved en eventuel tvist på ingen måde berøves muligheden for at gøre sine rettigheder gældende ved den nationale domstol.

(jf. præmis 40, 42, 43 og 47-51)